

Љ ОБИЧТА

Ние ли сме наказани с телата си човешки,
или Обичта?!
Камелиите ѝ пясъчни приплакват, шептят...
Облечени в шинели доземи, увити в разплетен шал!
Волята им Влаци се изтерзана сред разровени гробища!
Обичта! Изчела илюзиите, изсипани щедро от Демон...
Сам в собственото си ложе, Враз! Сценично изтрезнял!

Страданието ѝ не издава звук, ни признак на живот.
Родиха се певци оплаквачки, вместо славеи волни
на съдбата ни вълча ... Виеща ден и нощ. Ден и нощ...
И вече не умеем да страдаме! Спря да ни боли?! Бинго!

Но ни боли, че хладнокръвно я морят! Убиват! Мачкат!
Обичта, Обичта ни с бяла смърт! С цветна смърт и грозна!
Виж, смъртта, в погребалния дом, танцува любовно танго!
Бинго! За мошеника... Трафиканта... Наркодилъра...
Дори световния закон подхвърлят - волейболна топка.
А той закона, аха да ги вразуми, но уви, пука се Всеки балон...

Смъркащите трева бързо си отиват-ТАМ някъде отвъд...
Изписвайки цифра в банка, банкомат, в джоб, портфейл претърпан.
Ненужен, калпав трофей! За циници - търгаши бездушни!
Цената на Обичта в живота тъй спадна! И няма цев, лек за
душите, погубени от края тревен - заплатен с кървав лев!

Погълнати безвъзвратно, без дъх
от пропуканите очи на кървави банкноти, дори не крещим.
И обичащите! Потъваме във вир дълбок с лика на Бог! Боже Господи!
С лика на Бог!
Ние ли сме наказани без Обич (с телата си човешки), или лицето на
Обичта?! Да живее от сърцата ни прокудена, само за смъртта!
А мисията Обич, е безсмъртието на света и човешката-човечност!
Да се борим за Обичта! Да се борим за силата и чудна! Да я имаме!

